

Jazyková poradna

S pozdravem zůstávám aneb Rozloučení v e-mailové korespondenci

V minulém dílu *Jazykové poradny* jsme se zabývali oslovo-
váním ve formální e-mailové komunikaci; dnes tento text
doplníme příspěvkem o závěrečných pozdravech tamtéž.
Jak již bylo řečeno, v tomto typu psaného dorozumívání
se uplatňuje množství jazykových i mimojazykových (etic-
kých, kulturních aj.) zvyklostí a norem. Při stylizaci pří-
slušného textu je proto třeba mít na zřeteli nejen jazykovou
správnost, ale i přiměřenost projevu dané komunikační si-
tuaci, ev. jeho cíli.

Podobně jako u oslovování se rozhodně nezmýlíme,
budeme-li alespoň v prvním kontaktu s druhou stranou
v závěru svého dopisu upřednostňovat formuli s *pozdravem*
následovanou naším jménem a příjmením. Její výhodou
je maximální neutralita a bezpříznakovost, která je dosta-
tečně patrná i vzhledem ke konkurenčnímu, v e-mailové
korespondenci rychle se rozšiřujícímu spojení s přáním
pěkného dne. Pokud v určité fázi našeho styku s adresátem
naznáme, že je toto obligátní sousloví příliš neosobní a stro-
hé, je možné jej porůznu variovat a učinit tak vstřícnějším:
s přátelským pozdravem, se srdečnými pozdravy apod. Vzhle-
dem k výrazně knižnímu zabarvení však nedoporučujeme
užívání variant: *s pozdravem zůstávám, jsem s pozdravem,*
znamenám se s pozdravem apod.

Snaha učinit komunikaci vřelejší, případně snaha de-
monstrovat vlastní individualitu vede k různým způsobům
ozvlášťování stylizace; ty je však nutno vždy vážit velmi
citlivě. Zatímco obraty jako (*preji Vám přjemný zbytek*
dne, přejeme úspěšný začátek pracovního týdne či *pěkný*
víkend apod. vesměs zachovávají určitou míru oficiálnosti
a v relativně bližším formálním vztahu se zhusta uplatňují,
stále častěji se objevují návrhy nevhodné, tj. takové, které
mohou být kontraproduktivní vůči záměru autora. Hlavním
nedostatkem bývá nadměrné slohové zabarvení použitých
jazykových prostředků: v daném kontextu pak pozdravy pů-
sobí ironicky, komicky, ba kuriózně. Pro ilustraci uvedme
příklady, které jsme v posledních měsících zaznamenali v e-
mailech od studentů: *mějte hezký den; s přáním hezkého,*
i když zamračeného dne; dobrou noc.

Mgr. Marek Lollok

katedra českého jazyka a literatury PdF MU

Back to school: jak používat slovesa to learn, to study

Nový školní rok již začal, a tak bychom se v dnešní jazykové
poradně rády věnovaly slovesům, která se (nejen) k tomu-
to období váží, a sice: *to learn* a *to study*. Používání těchto
sloves není vždy jednoduché a ani jejich význam není v an-
gličtině totožný, jak by se mohlo zdát z jejich českých ekvi-
valentů. A to je také hlavní důvod, proč čeští mluvčí tato dvě
slovesa často zaměňují.

Sloveso *to study* vyjadřuje proces osvojování, tedy naby-
vání znalostí, učení se. Můžeme jej použít s přímým před-
mětem, ale i bez něj: *I have been studying this lesson for three*
hours. He went to Hull University, where he studied History.
What are you doing? – Studying. Může však také nést vý-
znam studovat (něco) na univerzitě: *I plan to study (history)*
at university next year.

To study se v hovorové angličtině často nahrazuje slove-
sem *to do*, přičemž význam *učit se zůstává zachován*: *Are you*
doing any languages? I did German at school.

Kdy tedy používáme sloveso *to learn*? Jak jsme uvedli
výše, *to study* vyjadřuje proces učení se, kdežto *to learn* vý-
sledek tohoto procesu, tedy naučení se. V podstatě lze říci,
že vědomosti nabydeme (*to learn*) skrze učení se (*to study*):
You learn (gain knowledge) through studying or training. Tu-
díž např. věta *I've been studying this topic for two hours* po-
pisuje proces učení, ale nevypovídá nic o výsledku. Museli
bychom dodat ... *and I've learned about a half of it.*

Dalším rozdílem je, že sloveso *to learn* se skoro vždy pojí
s předmětem vyjádřeným: *I am trying to learn these adjecti-*
ves, nebo nevyjádřeným, avšak zřejmým z kontextu: *Do you*
think he'll ever be able to swim? – Oh, he'll learn, don't worry.

Velmi výjimečně lze použít *to learn* i bez předmětu,
zpravidla v obecném kontextu: *You live and learn. The child*
is learning quickly.

Chyba patří k procesu učení a my víme, že z chyb se mů-
žeme a máme poučit. To platí i pro naše žáky. A také v tom-
to kontextu můžeme použít sloveso *to learn*, tentokrát ale
s předložkou *from*: *We should learn from our mistakes. The*
class failed to learn any lessons from their mistakes.

Mgr. Ivana Hrozková, Ph.D.

Mgr. Renata Jančařítková, Ph.D.

katedra anglického jazyka a literatury